

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מנהגי מילי?														^
(שמות כ"ב) על כל דבר פשע, בית שמאי אומרים: מלמד שחייב על המחשבה כמעשה	דתנו רבנן: [בית שמאי]													! ■
אינו חייב עד שישלח בו יד, שנאמר (שמות כ"ב) אם לא שלח ידו במלאכת רעהו.	בית הלל:													! ■
והלא כבר נאמר על כל דבר פשע	בית שמאי לבית הלל:													⚡
והלא כבר נאמר אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. אם כן מה תלמוד לומר על כל דבר פשע - שיכול אין לי אלא הוא, אמר לעבדו ולשלוחו מנין? תלמוד לומר על כל דבר פשע.	בית הלל לבית שמאי:													!
הטה את החבית כל.														■ <
לא שנו אלא נשברה, אבל החמיצה - משלם את כולה. מאי טעמא - גירי דידה הוא דאהנו לה.	רבה:													■
הגביהה ונטל הימנה כל.														■ <
לא נטל - נטל ממש, אלא כיון שהגביהה ליטול אף על פי שלא נטל.	שמואל:													■
לימא קא סבר שמואל שליחות יד אינה צריכה חסרון?														⚡
לא, שאני הכא דניחא ליה דתיהוי הא חבית כולה בסיס להא רביעית.	אמרי:													!
הגביה ארנקי ליטול הימנה דינר, מהו? חמרא הוא דלא מינטר אלא אגב חמרא, אבל זוזא - מינטר, או דלמא: שאני נטירותא דארנקי מנטירותא דדינר?	בעי רב אשי:													^
תיקו.														■
הדרן עלך המפקיד.														

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בבא מציעא-הזהב	מימרא													מ.ד.
הזהב קונה את הכסף, והכסף אינו קונה את הזהב.														מ.ד.
הנחשת קונה את הכסף, והכסף אינו קונה את הנחשת.														מ.ד.
מעות הרעות קונות את היפות, והיפות אינן קונות את הרעות.														מ.ד.
אסימון קונה את המטבע, והמטבע אינו קונה את אסימון.														מ.ד.
מטלטלין קונין את המטבע, מטבע אינו קונה את המטלטלין.														מ.ד.
כל המטלטלים קונין זה את זה. כיצד? משך הימנו פירות ולא נתן לו מעות - אינו יכול לחזור בו, נתן לו מעות ולא משך הימנו פירות - יכול לחזור בו. אבל אמרו: מי שפרע מאנשי דור המבול ומדור הפלגה הוא עתיד להפרע ממי שאינו עומד בדבורו.	[ת"ק]													מ.ד.
כל שהכסף בידו - יוד על העליונה.	רבי שמעון:													מ.ד.
הזהב קונה את הכסף.	מתני ליה רבי לרבי שמעון בריה:													מ.ד.
רבי, שנית לנו בילדותיך הכסף קונה את הזהב ותחזור ותשנה לנו בזקנותיך הזהב קונה את הכסף?	אמר לו: [רבי שמעון]													מ.ד.
בילדותיה מאי סבר ובזקנותיה מאי סבר?														מ.ד.
בילדותיה סבר: דהבא דחשיב - הוי טבעא, כספא דלא חשיב - הוי פירא, וקני ליה פירא לטבעא. בזקנותיה סבר: כספא דחריף - הוי טבעא, דהבא דלא חריף - הוי פירא, וקני ליה פירא לטבעא.														מ.ד.
כילדותיה מסתברא	רב אשי:													מ.ד.
הנחשת קונה את הכסף.	מדקתני:													מ.ד.
אי אמרת בשלמא כספא לגבי דהבא פירא הוי - היינו דקא תני הנחשת קונה את הכסף, דאף על פי דלגבי דהבא פירא הויא - לגבי נחשת טבעא הוי. אלא אי אמרת כספא לגבי דהבא טבעא הוי, השתא לגבי דהבא דחשיב מינה אמרת טבעא הוי, לגבי נחשת דאיהו חשיב ואיהו חריף - מבעיא?														מ.ד.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני פריטי, באתרא דסגיי - אינהו חריפי טפי מכספא, אימא טבעא הוי, קא משמע לן: כיון דאיכא דוכתא דלא סגי ביה - פירא הוי.														מ.ד.
ואף רבי חייא סבר דהבא טבעא הוי.	[רבי חייא]													מ.ד.
דרב אוזיף דינרי מברתיה דרבי חייא, לטוף אייקור דינרי. אתא לקמיה דרבי חייא	[רב]													מ.ד.
זיל שלים לה טבין ותקילין.	אמר ליה: [רבי חייא]													מ.ד.
אי אמרת בשלמא דהבא טבעא הוי - שפיר. אלא אי אמרת פירא הוי, הוה ליה סאה בסאה, ואסוך														מ.ד.
רב דינרי הוה ליה, וכיון דהוה ליה דינרי - נעשה כאומר לה הלויני עד שיבא בני או עד שאמצא מפתח.														מ.ד.
האי תנא סבר דהבא טבעא הוי	רבא:													מ.ד.
פרוטה שאמרו - אחד משמונה באיסר האיטלקי. למאי נפקא מינה - לקדושי אשה.	דתניא:													מ.ד.
איסר - אחד מעשרים וארבעה בדינר של כסף. למאי נפקא מינה - למקח וממכר.														מ.ד.
דינר של כסף - אחד מעשרים וחמשה בדינר של זהב, למאי נפקא מינה - לפדיון הבן.														מ.ד.
אי אמרת בשלמא טבעא הוי - משער תנא במידי דקין. אלא אי אמרת פירא הוי, משער תנא במידי דאוקיר וזיל? זימנין דמהדר ליה כהנא וזימנין דמוסיף ליה איהו לכהנא. אלא שמע מינה: טבעא הוי, שמע מינה.														מ.ד.
לא יעשה אדם סלעין דינרי זהב	תנן התם, בית שמאי:													מ.ד.
מתירין.	בית הלל:													מ.ד.
מחלוקת בסלעים על דינרין	רבי יוחנן וריש לקיש, חד:													מ.ד.
כספא טבעא ודהבא פירא, וטבעא אפירא לא מחללינן	דבית שמאי סברי:													מ.ד.
כספא פירא, ודהבא טבעא, ופירא אטבעא מחללינן.	ובית הלל סברי:													מ.ד.
אבל פירות על דינרין - דברי הכל מחללינן. מאי טעמא - מידי דהוה אכסף לבית הלל. כסף לבית הלל, אף על גב דכספא לגבי דהבא פירא הוי, לגבי פירא - טבעא הוי, זהב נמי לבית שמאי, אף על גב דדהבא לגבי כספא פירא הוי, לגבי פירא טבעא הוי.	[דברי הכל]													מ.ד.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא מציעא-הזהב	מימרא												
מאן דאמר	מאן דאמר	וחד: [רבי יוחנן/ריש לקיש]											
וחד אמר: אף בפירות על דינרין מחלוקת.	וחד אמר: אף בפירות על דינרין מחלוקת.	וחד: [רבי יוחנן/ריש לקיש]											
ולמאן דאמר אף בפירות על דינרין מחלוקת, אדמיפלגי בסלעין על דינרין - לפלוג בפירות על דינרין	ולמאן דאמר אף בפירות על דינרין מחלוקת, אדמיפלגי בסלעין על דינרין - לפלוג בפירות על דינרין												
אי אפלוג בפירות על דינרין - הוה אמינא: הני מילי - בפירות על דינרין, אבל בסלעין על דינרין - מודו להן בית הלל לבית שמאי דדהבא לגבי כספא פירא הוי, ולא מחללינן, קא משמע לן.	אי אפלוג בפירות על דינרין - הוה אמינא: הני מילי - בפירות על דינרין, אבל בסלעין על דינרין - מודו להן בית הלל לבית שמאי דדהבא לגבי כספא פירא הוי, ולא מחללינן, קא משמע לן.												
תסתיים דרבי יוחנן הוא דאמר אין מחללין	תסתיים דרבי יוחנן הוא דאמר אין מחללין												